

opusdei.org

Carta del prelat (maig de 2016)

Maig és un mes per incrementar la devoció a la Mare de Déu, suggereix el prelat a la carta mensual d'aquest mes. En meditar amb els Evangelis sobre el lliurament de la Mare de Déu, sentirem la necessitat d'apropar els nostres amics i coneguts al seu Fill.

04/05/2016

Estimats, que Jesús em guardi les filles i els meus fills!

Comença el mes marià per excel·lència, en el qual procurem situar la devoció a la Mare de Déu al centre de les jornades. Molts de nosaltres recordarem les pràctiques apreses en la infància: oracions dedicades a la nostra Mare -potser el rés del rosari en família-, oferiment de petits sacrificis, guarniments florals de les imatges de Santa Maria...; per això, suggereixo als pares i mares de família que visqueu aquests gestos, portant amb vosaltres els fills petits. Us ajudarà llegir i meditar el que el Sant Pare escriu sobre el tracte entre els membres de la família, en la seva recent exhortació apostòlica.[1]

Comportem-nos així també, seguint els suggeriments i consells del nostre Pare, perquè sigui responsabilitat de totes i de tots "fer llar" a l'Obra, conscients que -amb aquestes atencions de família- l'Opus Dei és un transsumpte del Cel.

Sant Josepmaria va mostrar una tenacitat gran a fomentar en l'Obra la pietat mariana, requisit sense el qual no és possible -o es fa molt difícil- seguir Jesucrist. El romiatge de maig se'ns presenta com a devoció específica, difosa ja pel món sencer. A més, ens va animar a posar més afecte i delicadesa en aquest tracte amb la Mare de Déu: rés pausat del rosari, contemplant els misteris de la vida del seu Fill i de la seva; l'oració de l'Àngelus al migdia, etc. Un conjunt de normes de pietat que, ben conreades, ajuden a mantenir la presència de Déu durant la jornada sencera.

Pregar a la Mare de Déu comporta amor i és senyal de confiança plena en Ella. No es queda en sentiments, que també poden abundar en aquestes pregàries. ***Però no hem de preocupar-nos si, al principi, hi ha només una bona intenció de resar, gairebé d'esma, una petita***

pregària a la Mare de Déu. Quan aquesta pregària sincera brolla d'un cor que, malgrat tot, no ha oblidat els desvetllaments materns, Santa Maria encoratja aquesta fràgil brasa i porta l'ànima al desig de formar-se en la doctrina del seu Fill. Aquella curta pregària - el tènue caliu cobert per les cendres- esdevé foc que crema les misèries personals, capaç d'atreure a altres a la llum de Crist.[2]

Potser alguna vegada hem considerat que els Evangelis recullen poques paraules de la Mare de Déu; de sant Josep, cap. No obstant això, allò que ens transmet la Sagrada Escriptura és suficient per comprendre *com la Mare de Jesús acompanya el seu Fill pas a pas, associant—se a la seva missió redemptora, alegrant—se i patint amb Ell, estimant els qui Jesús estima, tot ocupant-se amb una sol·licitud maternal de*

tothom qui és al seu costat.[3]

Aturem-nos, per exemple, en el relat de les noces de Canà. ***Ens explica l'evangelista que, adreçant—se als servents, Maria els digué: Feu tot allò que Ell us digui***(Jo 2, 5). ***D'això es tracta; de dur les ànimes a situar-se davant Jesús i demanar-hi: Domine, quid me vis facere? Senyor, què voleu que faci?*** (Ac 9, 6).[4]

Recolzada en aquestes paraules, l'Església invoca la Mare de Déu en les lletanies com a *Mater Boni Consilii*, Mare del Bon Consell, perquè efectivament no hi ha recomanació més important que aquesta: encaminar les ànimes cap a Jesús, Mestre i Redemptor nostre, perquè cadascú el conegui, el tracti i s'enamori d'Ell. Així es va comportar sant Josepmaria des de l'inici de l'Obra. I els qui hem tingut oportunitat de acompanyar-lo en les seves visites marianes, hem

contemplat com esgranava cada avemaria, per tractar la Trinitat més íntimament. No oblidem, a més, que ***moltes conversions, moltes decisions de donació pròpia al servei de Déu han estat precedides d'una trobada amb Maria***^[5]. Ho hem experimentat sovint en la nostra vida personal i en la tasca apostòlica.

El consell de la nostra Mare als servents de Canà s'adreça avui a cadascun, a cadascuna, perquè tots som cridats a atansar els altres a Jesucrist. Precisament una de les obres de misericòrdia espiritual, que en aquest any jubilar es recomana especialment, consisteix a donar consell al qui ho necessita. El Mestre desitja servir-se de nosaltres com es va servir dels primers deixebles, als qui va enviar per totes les ciutats on pensava anar, perquè li preparaessin el camí. Perquè Ell «**no ens parla només en la intimitat del cor: ens parla, sí -explica el Papa Francesc-**

però no només allà, sinó que ens parla també a través de la veu i del testimoni dels germans. És veritablement un do gran poder trobar homes i dones de fe que, sobretot en els moments més complicats i importants de la nostra vida, ens ajudin a il·luminar el nostre cor i a reconèixer la voluntat del Senyor».[6]

Sant Josepmaria volia que ens sabéssim instruments de Crist en aquesta tasca d'il·luminar el cor i la intel·ligència de les persones. ***No pots ser tan sols un element passiu. Has de convertir-te en veritable amic dels teus amics: «ajudar-los». Primerament, amb l'exemple de la teva conducta. I després, amb el teu consell i amb l'ascendent que dóna la intimitat.***[7] Una intimitat que dóna pas al consell i que configura l'apostolat personal d'amistat i confiança, que el nostre Pare va ensenyar des del

principi. *Aquestes paraules, deixades anar tan oportunament a cau d'orella de l'amic que dubta; aquella conversa orientadora, que vas saber provocar oportunament; i el consell professional, que millora el seu treball universitari; i la discreta indiscreció, amb què li suggereixes insospitats horitzons de zel... Tot això és «apostolat de la confiança».*[8]

Per ajudar amb eficàcia els altres, per mitjà del consell més adequat a les seves necessitats, és indispensable parlar d'aquests temes, primer, amb el Senyor en la meditació.

Precisament aquí, en filial conversa amb Déu, rebrem llums per comunicar-les als nostres amics i companys. És aquí on «l'Esperit ens fa créixer interiorment (...) i ens ajuda a no caure en mans de l'egoisme i de la pròpia manera de veure les coses (...). La condició

essencial per a conservar aquest do és la pregària».[9]

La pregària se'ns presenta com l'arma més important al nostre abast. Amb oració ha sortit endavant l'Església al llarg dels segles, i amb oració continuarà caminant, tot i els obstacles que trobi en el camí. Així ha succeït també a l'Opus Dei, una petita part de l'Església, i per això sant Josepmaria afirmava amb repetida insistència que l'oració és un remei eficaçíssim per a totes les necessitats. Preparem, doncs, les nostres converses apostòliques en les estones de diàleg amb el Senyor, i anem a la intercessió de la Verge.

El proper 12 de maig celebrarem amb molta alegria la memòria litúrgica del Beat Álvaro. Recordo algunes visites seves a la Mare del Bon Consell, prop de Roma; davant d'Ella va pregar la vigília del conclave que va elegir sant Joan Pau

II com a successor de sant Pere. I, en ocasió d'un dels anys marians que va convocar a l'Opus Dei, monsenyor Álvaro es va referir a aquesta advocació: «Si volem que la nostra acció de gràcies es concreti en una realitat de més lliurament a Déu, que no romanguí com un gest superficial o com bones paraules, haurem d'anar cada jornada amb més intensitat a la Santíssima Verge, *Mater boni consilii*».[10]

Perllongant aquestes paraules del meu estimadíssim predecessor, us prego que en el romiatge de maig i en altres visites marianes que a cadascúi inspire la seva pietat personal, preguem a la nostra Mare Santa Maria pel bé de les famílies, per la pau del món, pel Papa i les seves intencions, per les necessitats de l'Església i de l'Obra, per les vocacions i per l'eficàcia de les tasques apostòliques. Deixem aquestes súpliques a les seves mans,

perquè les presenti a l'Esperit Sant en la propera solemnitat de la Pentecosta. «Que Ella ens porti fins a Jesús, fins a Déu U i Tri, en homenatge d'acció de gràcies i en petició de perdó».[11]

No m'aturo en altres efemèrides d'aquest mes, i vull pensar que, per a totes i per a tots, cada jornada constituirà una trobada amb el Senyor, de la mà de la Mare de Déu.

Amb tot afecte, us beneeix

el vostre Pare

+ Xavier

Roma, 1 de maig del 2016.

P.S. Quan estava a punt d'enviar aquesta carta a la impremta, m'ha arribat la notícia que el Papa ha declarat l'heroïcitat de les virtuts de la Montse Grases. Ho agraïm al Senyor i a la Mare de Déu sota

l'advocació de Montserrat, en la memòria litúrgica de la qual hem rebut aquesta grata notícia. Acudim a la intercessió d'aquesta jove per a les nostres necessitats.

[1] Cfr. Papa Francesc, *Exhort. apost. Amoris lætitia*, 19-III-2016, caps. III y VII.

[2] Sant Josepmaria, *La Virgen del Pilar*, article pòstum publicat el 1976 ("Por las sendas de la fe", Ed. Cristiandad, p. 172).

[3] Sant Josepmaria, *Es Crist que passa*. n. 141.

[4] Sant Josepmaria, *Ibid.*, n. 149.

[5] *Ibid.*

[6] Papa Francesc, Discurs en l'audiència general, 7-V-2014.

[7] Sant Josepmaria, *Solc*, n. 731.

[8] Sant Josepmaria, *Camí*, n 973

[9] Papa Francesc, *Discurs en l'audiència general*, 7-V-2014.

[10] Beat Álvaro, *Carta*, 9-I-1978, n.8.

[11] *Ibid.*

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/carta-del-
prelat-maig-de-2016/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/carta-del-prelat-maig-de-2016/) (06/08/2025)